

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΚΟΝΤΡΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ

Απαραίτητος ο διαχωρισμός Πολιτικής από την Δικαιοσύνη

Για να λειτουργεί σωστά η Δικαιοσύνη είναι απαραίτητο να μην κάνουν παρεμβάσεις οι πολιτικοί και έχουμε σαν κλασικό παράδειγμα την Ελλάδα μας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας χρειάστηκε μήνες ολόκληρους για να... καθαρογράψει την απόφασή της για τις άδειες των σταθμών τηλεόρασης και πολλές φορές χρειάζονται δέκα χρόνια για να παρθεί μια δικαστική απόφαση.

Γιατί; Για να μη γενικεύουμε, υπάρχουν στην Ελλάδα και δικαστές που είναι κομματόσκυλα και ανταποδίδουν στους πολιτικούς προστάτες την ευγνωμοσύνη για τον διορισμό τους.

Στην Αυστραλία η κατάσταση είναι διαφορετική, έστω και αν διορίζονται από πολιτικούς, όμως το πρόβλημα εδώ είναι ότι οι δικαστές

αποφασίζουν ανάλογα με τα προσωπικά τους πιστεύω και όχι σύμφωνα με τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Γι' αυτό κάποιοι Λίμπεραλ πολιτικοί προχθές κατήγγειλαν τους δικαστές στη Βικτώρια ότι συμπεριφέρονται «μαλακά» απέναντι στην τρομοκρατία. Φυσικά, την καταγγελία απέρριψαν οι δικαστές και την χαρακτήρισαν «πολιτική παρέμβαση στη Δικαιοσύνη», όμως καλά θα έκαναν να συμβουλευτούν και την κοινωνία που πολλές φορές αγανακτεί με αποφάσεις τους, ακόμη και όταν δεν αφορούν την τρομοκρατία. Εχω ασχοληθεί και πρόσφατα με το πρόβλημα που ανέκυψε ανάμεσα στον πρωθυπουργό, Μάλκολμ Τέρνμπουλ και τις Πολιτείες γύρω από την αποφυλάκιση με περιοριστικούς όρους ατόμων που είναι επι-

κίνδυνα για την κοινωνία. Τα άτομα αυτά διέπραξαν τρομοκρατικά και άλλα φρικτά εγκλήματα που δικαιολογημένα εξόργισαν τον πρωθυπουργό και την κοινωνία.

Η άποψη που εξέφρασα ήταν πως για την απαράδεκτη κατάσταση με τους αποφυλακισμένους εγκληματίες είναι πως ευθύνονται οι πολιτικοί και οι δικαστές που με τις αποφάσεις τους έχουν φέρει σε απόγνωση τους αστυνομικούς.

«Εμείς βάζουμε σε κίνδυνο τις ζωές μας για να συλλάβουμε εγκληματίες που τους αποφυλακίζουν οι δικαστές», λένε οι αστυνομικοί και θα αναφέρω ένα πρόσφατο χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Η αστυνομία συνέλαβε στη Μελβούρνη τρεις νεαρούς βίαιους ληστές χρυσοχοείων και ο δικαστής θεώρησε καλό να τους αφήσει ελεύ-

θερους. Γιατί; Ελα ντε. Λυπήθηκε τα τσογλάνια και δεν ήθελε να σιγματιστούν; Μυστήριο η ψυχή των δικαστών.

Γνώμη μου είναι πως οι δικαστές δεν θα πρέπει να διορίζονται από πολιτικούς, αλλά από μια επιτροπή η οποία θα εκπροσωπεί την κοινωνία και θα εξετάζει αυστηρά τον κάθε υποψήφιο δικαστή για να εξακριβώσει αν έχει τις γνώσεις, την πείρα και την ικανότητα να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του σύμφωνα με τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Η ίδια επιτροπή θα έχει τη δυνατότητα να απολύει δικαστές που συστηματικά περιφρονούν τις παραμέτρους και τις ποινές που απαιτεί η νομοθεσία. Δεν ξέρω γιατί οι δικαστές είναι μόνιμοι και υπεράνω του νόμου.

Κρατικός σαδισμός

Διάβασα το χθεσινό εξώφυλλο του «Κόσμου» και πραγματικά ένωσα ναυτία με το πρώτο θέμα του, ότι η Αθήνα οδηγείται άλλη μια φορά σε «ρεαλιστικό συμβιβασμό» επειδή έτσι θέλουν ο Σόιμπλε και το ΔΝΤ. Που σημαίνει ότι οι Έλληνες θα πληρώσουν με αίμα πάλι το μάρμαρο, επειδή έχουν να κάνουν με απάνθρωπους σαδιστές που ερεθίζονται όταν βασανίζουν έναν λαό.

Εντάξει, ξέρω τι θα πείτε όσοι πιστεύετε ότι ο φτωχός μεροκαματιάρης «τα έφαγε» με τον Πάγκαλο. Ότι οι Έλληνες χρεώθηκαν για ν' αγοράσουν αυτοκίνητα και σπίτια, ενώ δεν είχαν τη δυνατότητα και γι' αυτό χρεοκόπησε η πατρίδα μας.

Δηλαδή, μόνο στην Ελλάδα δεν έχει δικαίωμα ν' αγοράσει αυτοκίνητο ή και σπίτι ένας εργαζόμενος με εισόδημα που του επιτρέπει να τα ξοφλήσει; Καινούργια οικονομική θεωρία είναι αυτό ή μπούρδες τού κερατά;

Ακόμη και στην Αυστραλία κάποιοι πολίτες της υπερχρεώνονται και χάνουν τα σπίτια και αυτοκίνητά τους, όμως δεν χρεοκοπεί η χώρα. Το πρόβλημα γεννιέται, όπως στην Αμερική, όταν οι τράπεζες δίνουν δάνεια σε αναξιόπιστους πελάτες τους και κινδυνεύουν οι ίδιες με χρεοκοπία.

Αυτό συνέβη στην Ελλάδα, όχι με τους μεροκαματιάρηδες, αλλά με τους μεγαλοεκδότες και τα κόμματα, με τους φοροφυγάδες και τους μεγαλοεπιχειρηματίες «κουμπάρους» των πολιτικών.

Απορώ γιατί στην Ευρώπη δεν υπάρχει ένα ειδικό δικαστήριο για τραπεζικά εγκλήματα, όπου θα έπρεπε να απολογηθούν οι δανειστές μας γιατί δάνεισαν την Ελλάδα εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ γνωρίζοντας πολύ καλά ότι δεν θα τα πάρουν πίσω.

Σε ένα τέτοιο δικαστήριο θα έπρεπε να αποταθεί η ελληνική κυβέρνηση για να διαγραφούν τα δάνεια που δόθηκαν χωρίς καμία πιθανότητα να εξοφληθούν.

Οι βετεράνοι μουσικοί μας

Πριν μερικές μέρες μίλησα με τον βετεράνο μουσικό τής παροικίας μας, Γιώργο Φουντή, που ήταν από τους πρωτεργάτες για την πρόσφατη συναυλία «Ένα μελωδικό ταξίδι στο χθες» που ενίσχυσε με \$22.000 το συσσίτιο τού πατρός Νεκτάριου Ζορμπαλά.

Σύμφωνα με τον Γιώργο, οι συνάδελφοί του βετεράνοι μουσικοί έχουν ενθουσιαστεί με την επιτυχία τής συναυλίας τους και θέλουν επανάληψη!

Δεν διαφωνώ καθόλου αν με μια συναυλία μπορούμε να βοηθήσουμε ακόμη ένα θεάρεστο έργο, αλλά δεν θα βιαστούμε.

Παραμείνατε στο ακουστικό!

«Αυστραλοί πατριώτες»

Ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, κάλεσε τους μετανάστες να γίνουν «Αυστραλοί πατριώτες», το αυτονόητο δηλαδή, αφού δεν έχω συναντήσει πολλούς μετανάστες που δεν αγαπούν την Αυστραλία.

Όμως, ο πρωθυπουργός θα έπρεπε να καλέσει και τους ρατσιστές να βλέπουν τούς μετανάστες σαν Αυστραλούς και όχι σαν παρείσακτους που ήρθαν να μιάς μολύνουν με τις αθεράπευτες αρρωστειές τους.

Θρησκεία και υγεία

Τί σόι χριστιανοί είναι στο χριστιανικό λόμπι που ζητά από την κυβέρνηση να αλλάξει τον νόμο για διακρί-

σεις εναντίον ατόμων με αναπηρίες, με στόχο να μην επιτρέπεται σε άτομα με ψυχολογικά προβλήματα η είσοδος σε εκκλησίες;

Οι εν λόγω «χριστιανοί» θέλουν ν' αποκλείσουν αυτά τα άτομα από τις εκκλησίες για να μην παρενοχλούν τη Θεία Λειτουργία!

Θ' ακούσουμε πολλά παράξενα ακόμη καθώς η κοινωνία μας διολισθαίνει στον κατώτατο παρονομαστή τής ανθρώπινης συμπεριφοράς...

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Πανηγυρίζει η Δημοκρατική Συμπράταξη για την καλή εκλογική επίδοση των Εργατικών στη Βρετανία. Πανηγυρίζει και ο Αλ. Τσίπρας για την επιτυχία του φίλου του, Τζέρεμι. Όταν δύο θεωρούν φίλο τους έναν τρίτο δεν μπορούν να είναι και μεταξύ τους φίλοι.»